

“Gospod, toliko duš daleč od Tebe!”

Vidim tvoj križ, moj Jezus, in uživam tvojo milost, kajti plačilo za tvojo Kalvarijo je bil za nas Sveti Duh ... Vsak dan se mi ljubeče — noro! — daješ v presveti hostiji ... Napravil si me za božjega otroka! In dal si mi svojo Mater. Zahvaljevanje mi ni dovolj, misel mi uhaja: Gospod, Gospod, toliko duš daleč od Tebe! Spodbujaj v svojem življenju apostolsko hrepenenje, da bi ga ljudje spoznali ... in ga ljubili ... in se čutili ljubljene! (Kovačnica, 27)

26. avgust

Kakšno spoštovanje, kakšno čast,
kakšno ljubezen moramo občutiti do
ene same duše ob dejstvu, da jo Bog
ljubi kot nekaj svojega! (*Kovačnica*,
34)

Ob navidezni brezplodnosti
apostolata te napadajo prvi valovi
malodušja, ki jih tvoja vera trdno
zavrača ... — Toda ali se zavedaš, da
potrebuješ več vere, ponižne, žive,
dejavne.

Ti, ki si želiš, da se duše zveličajo,
zavpij kot oče tistega bolnega dečka,
ki ga je obsedel hudič: »Domine,
adiuva incredulitatem meam!« —
Gospod, pomagaj moji neveri!

Ne dvomi, čudež se bo ponovil.
(*Kovačnica*, 257)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/gospod-toliko-dus-dalec-
od-tebe/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/gospod-toliko-dus-dalec-od-tebe/) (13. Mar. 2026)